

digt i dette Tilfælde.

Karen Hessel: Da jeg i Sommer efter Forslag af J. Arenholt og A. Westergaard gik ind paa at fungere som F.U.'s Formand, var det jo netop i den Hensigt at sætte mig ind i dette Arbejde paa Forhaand. Jeg saa personlig meget gerne, at J. Arenholt fortsatte, det ved hun sikkert ogsaa, selv om jeg indrømmer, at en Deling af de to Formandspladser vanskeliggør Arbejdet meget. Heri er jeg ganske enig med J. Arenholt.

Anna Westergaard bemærker, at hun ikke havde noget med det Forslag at gøre.

Karen Hessel bemærker, at da hun spurgte, hvorledes hun lettest kunde sætte sig ind i Arbejdet, svarede A.W. hende: "Ved at overtage det og gøre det selv."

Anna Westergaard svarer, at det var D.K.'s Arbejde som Helhed, hun mente, at K. Hessel skulde sætte sig ind i ved Selvsyn, men hendes Udtalelse havde ingensomhelst Forbindelse med dette Valg.

Ch. Hansen maa meget beklage, at J. Arenholt trækker sig tilbage som F.U.-Formand.- At J.A. trak sig tilbage som Flst.'s Formand, kunde hun forstaa og syntes ikke, det betød saa meget; det er en Stilling, der kræver Føling med Landet og Kredsene og Evne til at repræsentere. Men Stillingen som Formand her i F.U. kræver Evne til Samarbejde og til at lede. I F.U. løber alle Traade sammen, her kræves et klart Blik, Snarraadighed og først og fremmest Evne til at samarbejde med os alle sammen. Da J.A. blev foreslaaet til Formand for D.K.'s Fællesst., var hun angstelig og turde ikke stemme paa hende, men efter at have arbejdet sammen med hende i 4 Aar baade som Flst.-Formand og som Formand for F.U. har hun lært at skatte hende højt; hun har Overblik, - Evne til at lede og styre, uden at man mærker, at man bliver ledet og styret. Der kan saa let komme Vanskeligheder, men J.A. har Evnen til at lede os, uden at vi mærker det, hun har faaet os til at arbejde med Opgaver, som vi ikke troede, vi havde Kræfter til.- Hun forstod at faa os til at tro paa os selv.